

De eeuwige ondergang van de zon

Als deze op zijn hoogtepunt staat en de volkomen en eindeloze verduistering van de aarde op een heldere dag.

“En het zal te dien dage geschieden, spreekt de Heere HEERE, dat Ik de zon op de middag zal doen ondergaan, en het land bij lichten dage verduisteren”

door

William Huntington

*“Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags;
wij zijn niet des nachts, noch der duisternis” 1 Thessalonicensen 5:5*

“En het zal te dien dage geschieden, spreekt de Heere HEERE, dat Ik de zon op de middag zal doen ondergaan, en het land bij lichten dage verduisteren.” Amos 8:9

Wat deze duistere en onduidelijke tekst ook betekent, het komt mij voor dat hij nooit letterlijk vervuld is of vervuld zal worden.

- De zon stond stil in de dagen van Jozua, maar stilstaan is niet hetzelfde als ondergaan. “Zon, sta stil te Gibeon, en gij, maan, in het dal van Ajálon!” En de zon stond stil en de maan bleef staan, totdat zich het volk aan zijn vijanden gewroken had. De zon nu stond stil in het midden des hemels, en haastte niet onder te gaan omtrent een volkomen dag”, Joz. 10:12-13. In dit gedeelte lezen we dat de zon en de maan aan de hemel staan en dat de zon in het midden van de hemel blijft staan en zich ongeveer een hele dag niet haast om onder te gaan. De zon staat een hele dag stil en gaat dan onder en dit komt niet overeen met onze tekst, want daar staat niet dat de zon in het midden van de hemel stilstaat, maar dat zij ondergaat om nooit meer op te komen.
- We lezen dat de zon achterwaarts gaat in de dagen van Hizkia ter ondersteuning van zijn geloof in de belofte van God. "Ik zal de schaduw der graden tien graden achterwaarts doen keren. Dies is de zon tien graden teruggekeerd, in de graden die zij nederwaarts gegaan was", Gen. 38:8. Maar het feit dat de zon tien graden achterwaarts keert, is en betekent iets heel anders dan de inhoud van onze tekst, waar staat *dat de zon op de middag zal ondergaan en het land bij lichten dage zal verduisteren*.
- Bovendien lezen we dat de duisternis het land bedekte tot de negende ure toen de Heere gekruisigd was. Maar na de negende ure was alles weer als voorheen. Hier kan onze tekst echter niet op doelen, hoewel de duisternis zich om twaalf uur 's middags over de aarde verspreidde en drie uur duurde. Dit was te vroeg voor die tijd van het jaar, want het was toen volle maan, zoals altijd tijdens het Pascha. Hoewel de zon zich echter verborg en drie uur niet scheen, ging ze toch niet onder, maar brak om drie uur in de middag opnieuw door en scheen als voorheen.
- Ook kunnen we het verduisteren van de aarde bij lichten dage niet letterlijk opvatten, omdat God gezegd heeft: "Voortaan al de dagen der aarde zullen zaaiing en oogst, en koude en hitte, en zomer en winter, en dag en nacht niet ophouden", Gen. 8:22. Het is duidelijk dat dit verbond van dag en nacht even vast is als het verbond met David of het verbond der genade met Gods uitverkorenen, want er staat geschreven: "Alzo zegt de HEERE: Indien gijlieden Mijn verbond van de dag en Mijn verbond van de nacht kondt vernietigen, zodat dag en nacht niet zijn op hun tijd; zo zal ook vernietigd kunnen worden Mijn verbond met Mijn knecht David, dat hij geen zoon hebbe, die op zijn troon regere, en met de Levieten, de priesteren, Mijn dienaren" Jer. 33:20-21. Pinehas verkreeg door het verbond een eeuwig priesterschap en David verkreeg de belofte van een eeuwig koninkrijk en deze belofte werd met een verbond bezegeld. Christus heeft dit priesterschap en dit koninkrijk verworven en Zijn zaad zal deze weldaden zeker ontvangen, omdat Zijn kinderen koningen en priesters van God zijn en de belofte hebben ontvangen dat ze eeuwig met Hem zullen heersen.

Nu zal ik echter overgaan tot de woorden van onze tekst en zal dan beschouwen wat wij tge verstaan hebben door:

1. De zon.
2. Het ondergaan van de zon.
3. De tijd van deze ondergang.
4. De aarde.
5. De verduistering van de aarde.
6. De duisternis komt ten lichten dage;
en ten laatste over die dag handelen waarop dit alles zal plaats vinden,

1. Wat moeten we onder de zon verstaan?

Ten eerste zal ik dus behandelen wat we onder de zon moeten verstaan.

- (1) Het komt mij voor dat de Heere God Almachtig Zelf wordt bedoeld met de zon, want Hij is de Fontein van het licht, het leven, de liefde en de warmte voor al Zijn volk. "Want God, de HEERE, is een Zon en Schild; de HEERE zal genade en eer geven; Hij zal het goede niet onthouden degenen, die in oprechtheid wandelen", Ps. 84:12. Deze Zon, en deze alleen, was de heerlijkheid van het Joodse volk. Dit volk had de heerlijke sjechina op het verzoendeksel, dat de troon van God was. "Een troon der heerlijkheid, een hoogheid van het eerste aan, is de plaats onzes heiligdoms", Jer. 17:12. Ook lezen we: "Te dieer tijd zullen zij Jeruzalem noemen des HEEREN troon; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden" Gen. 3:17.
- (2) In de tweede plaats kunnen we in onze tekst hieronder de Heere Jezus Christus verstaan, Die ons zo zoet wordt voorgehouden als de Zon en ook als de Zon wordt voorgesteld aan allen die de Naam des Heeren vrezen. "Ulieden daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan, en toenemen als mestkalveren", Mal. 4:2. De vrese des Heeren is het beginsel der wijsheid en als God deze vrese in het hart van de mensen legt, vervult dit hen met eerbied voor Hem en houdt hen tegen op hun boze weg. De goede Geest van God, Die de adem des levens in hen blaast, maakt hun ziel teer, zodat hun oude weg met doornen betuind wordt en zij met veel smarten worden doorstoken als zij op deze weg blijven voortgaan. Deze vrese, die een vrucht van de Geest is, is kinderlijk, hoewel Gods kinderen nog niet vrij zijn van slaafse vrees, omdat de Zon nog niet is opgegaan. Het Voorwerp van deze vrees is de Naam des Heeren, dat is Gods Verbondsnaam, de Naam Die Hij voor de oren van Mozes uitsprak. "HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid, Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid, de overtreding, en de zonde vergeeft", Ex. 34:6-7. Ook wordt ons bekend gemaakt dat deze Naam is in de Boodschapper van het verbond, de Heere Jezus Christus: "Ziet, Ik zend een Engel voor uw aangezicht om u te behoeden op deze weg. Hoedt u voor Zijn aangezicht, en weest Zijner stem gehoorzaam, en verbittert Hem niet, want Mijn Naam is in het binnenste van Hem", Ex. 23:20-21. Dit is de Zon der gerechtigheid, Die zal opgaan en schijnen over degenen die deze Naam vrezen. Hij schijnt in de ziel met een eeuwig licht en Zijn stralen brengen genezing aan al de vermogens van de ziel. Verzoenende liefde bevrijdt het gewonde geweten van de prikkel des doods en de benauwde geest van haar vijandschap en verschrikkelijke gedachten, herstelt het vertrapte recht, verlost de wil van haar hardnekkigheid en onbuigzaamheid, reinigt de hartstochten van al hun valse goden en zalft het verstand met licht.

* Bovendien wordt het verloren beeld van God in de mens hersteld en weer in hem afgedrukt door de helende stralen van deze Zon. "En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid Gods als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des, Heeren Geest", 2 Kor. 3:18. Dan "zult gij uitgaan en toenemen als mestkalveren", zegt God. Ze zullen uitgaan van deze wereld, van het gezelschap van de wereld, van de ketenen van de zonde en de banden van de wet, van de gevangenis en de vesting van de zonde en de satan en van het donkere en sombere rijk van de schaduwen des doods. Zij zullen opgroeien tot wijze mensen, zij zullen toenemen in het geloof en in geestelijke kracht. Ze zullen gesticht en opgebouwd worden in liefde en waarheid. Ze zullen niet meer vertrouwen op eigen kracht en zichzelf niet meer bedriegen, maar zich tot Christus wenden, zodat ze in Hem geworteld en gebouwd worden. Zuigende kalveren, die in de stallen worden gehouden, groeien erg voorspoedig. Zo is het ook met pasbekeerde mensen die de borsten der vertroosting in hun mond hebben; zij begeren de zuivere melk van het Woord te drinken, opdat ze daardoor kunnen groeien.

* Bovendien zijn het vooral de stralen van de zon die de aarde vruchtbaar maken en uitgelezen, heerlijk ruikende vruchten doen dragen. In Christus Jezus worden al onze vruchten gevonden, alle genade vloeit voort uit Zijn volheid en het zijn Zijn levengevende stralen, die deze genade werkzaam maken. Hij schenkt de genade, oefent deze genade in Hem en geeft haar al haar zoetheid. Hij scheidt er een behagen in om deze zoete en aangename vruchten te eten. Bovendien kunnen zonnestrallen veel tot zich trekken. Ze trekken het vocht als het ware uit de aarde omhoog. Naar welke kant u veel groenten ook poot, de zon doet ze naar zich toe buigen. Zo trekt de Zon der gerechtigheid de ziel en doet haar op Hem vertrouwen en van Hem al haar gerechtigheid verwachten. Zijn gehoorzaamheid aan de wet als onze Borg, wordt door toerekening onze gerechtigheid. De nieuwe mens wordt geschapen in ware rechtvaardigheid en heiligheid en deze rechtvaardigheid is de liefde, die van Hem uitgaat. Een goed geweten, dat is rechtvaardigheid en vrede voor de rechtvaardige rechterstoel, ontvangen wij van Christus. Dit geldt ook voor een liefhebbend hart en een vrijgevege hand; beide zijn ze de vervulling van de wet en deze wet is de regel van de rechtvaardigheid. Ik zeg het opnieuw: deze Zon schijnt op ons, heelt ons, vernieuwt het verloren beeld van God in ons en maakt een eind aan de stank die onophoudelijk opstijgt uit genadeloze herten, omdat ze de lof, de toejuichingen en de eer van de mensen zoeken. "Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt, en de eer die van God alleen is, niet zoekt?", Joh. 5:44.

* Als deze Zon in ons schijnt, verteert ze alle verdorvenheid die onze hartstochten aankleeft en doet deze verdorren. Ook ontsteekt deze Zon onze hartstochten en doet ze uitgaan naar God en naar Zijn rechterhand, waar Jezus zit. Debora zegt: "Alzo moeten omkomen al Uw vijanden, o HEERE! Die Hem daarentegen liefhebben, moeten zijn als wanneer de zon opgaat in haar kracht", Richt. 5:31. Degenen die God liefhebben, zullen Hem nooit beroven. De zaligheid is hun genoeg en zij zullen God nooit de eer daarvan betwisten. De olie die Christus geeft, brengt geen vliegen voort en verspreidt geen stank, maar doet ons God alleen verheerlijken. "De HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht en uw God tot uw Sierlijkheid" Ges. 60:19. Ieder mens heeft wel iets om zich op te beroemen of om trots op te zijn. Kinderen zijn trots op hun vader, jonge mannen op hun kracht, en de eer van de oude mensen is hun grijze hoofd. De rijken beroemen zich op hun rijkdom, de wijzen op hun wijsheid. Maar de heerlijkheid van Gods kinderen is hun God.

* Christus Jezus is voor ons de Fontein van het licht, de Morgenster, Die ons hart verlicht met de eerste stralen van de eeuwige heerlijkheid in de hemel. Hij is het Morgenrood en de Dageraad uit de hoogte, Die onze voeten zal leiden in de weg des vredes. Hij is ook de opgaande Zon en na deze opgang heeft Hij altijd met grote pracht geschinen in de herten van de apostelen, van de dienaren des Geestes en van al de kinderen des lichts. "Hun richtsnoer gaat uit over de ganse aarde, en hun redenen aan het einde der wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de zon. En die is als een bruidegom, uitgaande uit zijn slaapkamer; zij is vrolijk als een held om het pad te lopen", Ps. 19:5-6. Vergelijk dit ook met Romeinen 10:18. Christus Jezus is het Afschijnsel van de heerlijkheid van Zijn Vader en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid en in Zijn aangezicht moeten wij het licht der kennis der heerlijkheid Gods verkrijgen, 2 Kor. 4:6. Als deze Zon over ons opgaat, wil dat niets anders zeggen dan dat de Heere het licht van Zijn aangezicht over ons verheft. "En uit Zijn mond ging een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn aangezicht was, gelijk de zon schijnt in haar kracht", Openb. 1:16. Dit is de Zon, Die al de wonden van de ziel doet genezen en het gelaat, dat door de val is aangetast, van zijn rimpels verlost. "De HEERE is de gezondheid van mijn aangezicht en mijn God", Ps. 42:12, Eng. vert..

Maar zal deze Zon waar Hij zo opgaat en schijnt, ooit ondergaan over de kinderen des lichts? Nee, dat zal nooit gebeuren. De dienaren des Geestes en de Kerk van Christus worden op een heerlijke wijze

behoed voor het ondergaan van deze Zon. De dienaren van het Evangelie zijn een tabernakel voor deze Zon en daaruit schijnt Christus op arme, uitverkoren zondaren en Gods tabernakelen zullen niet afgebroken worden, ook zullen de koorden en de pinnen ervan niet losgemaakt worden. Alle oprechte gelovigen doen de Heere Jezus aan en wandelen in Hem en deze leden vormen de ware Kerk van Christus, die is als een vrouw, bekleed met de zon, Openb. 12:1. Over deze mensen zal die Zon nooit ondergaan. "De HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw Sierlijkheid. "Uw zon zal niet meer ondergaan, en uw maan zal haar licht niet intrekken; want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen" Ges. 60:19-20. Ook lezen we: "Want gelijk als die nieuwe hemel en die nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor Mijn aangezicht zullen staan, spreekt de HEERE, alzo zal ook ulieder zaad en ulieder naam staan" Ges. 66:22. Maar wat zouden de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zijn als deze Zon er niet scheen?

2. Het ondergaan van de zon.

Ik zal nu spreken over het ondergaan van deze zon. Al Gods uitverkorenen worden samen *Sion* genoemd. "De HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, zeggende: Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd", Ps. 132:13-14. "Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, heeft God geschenen", Ps. 50:2, Eng. vert.. Daar scheen Hij vanaf het verzoendeksel op de profeten van het Oude Testament en onder het aangezicht van Sions Koning schijnt Hij op al Zijn dienaren onder het Nieuwe Testament.

Echter, veel valse profeten die lang geleden leefden, veel valse apostelen uit de apostolische tijd en veel valse predikanten die later leefden, hebben ook enige lichtstralen uit Sion ontvangen. We lezen over valse profeten die het woord van hun naaste stelen, over veel Joden die zich voor een tijd in het licht van Johannes verheugden en over anderen die het Woord van de Zaligmaker met vreugde ontvingen. Deze vreugde wordt ook wel *licht* genoemd. Ook lezen we over valse broeders die zich onder Gods eenvoudige volk begeven om hun vrijheid te bespieden om die te misbruiken, of voor verkeerde doelen aan te wenden. Dit licht schijnt echter alleen in het hoofd en niet in het hart. Dit verlicht hen enigszins: daarom worden ze *verlicht* genoemd. Omdat hun natuurlijke hartstochten gaande gemaakt worden en door vreugde in vervoering worden gebracht, wordt er gezegd dat ze de hemelse gave gesmaakt hebben, Hebr. 6:4. Zulke mensen springen spoedig op van vreugde, omdat ze niet ontdekken aan de plaag van hun hart en er niets is wat hen laag bij de grond houdt. Licht, kennis, gaven, welbespraaktheid, verandering en een vurige ijver brengen voor een tijd veel opschudding en rumoer in de wereld. Zoals de Heere zegt, geloven ze alleen wat ze zien, maar hun geloof is slechts voor een tijd. "En die op de steenrots bezaaid worden, zijn dezen, die wanneer zij het gehoord hebben, het Woord met vreugde ontvangen; en dezen hebben geen wortel, die maar voor een tijd geloven, en in de tijd der verzoeking wijken zij af", Luk. 8:13. Dit worden hoorders genoemd die in rotsachtige of steenachtige bodem gezaaid zijn, omdat het Woord nooit hun hart en geweten raakt, de oude sluier op hun hart blijft liggen en de sterke man het paleis in zijn macht houdt.

Dit weet ik, dat als ieder vermogen van de ziel onderwezen, veranderd en werkzaam gemaakt wordt, maar het geweten niet gereinigd wordt en de hartstochten niet naar God uitgaan, al het geloof ijdel is en dat allen die dit geloof bezitten, nog in hun zonden zijn, 1 Kor. 15:17. Mensen kunnen veel verstand hebben en met het verstand kan ook de wil zijn aangeraakt. We lezen van *willen* en van *eigenwillige godsdienst*, maar de zaligheid is niet desgenen die wil, Rom. 9:16. We lezen ook *van een vleselijk verstand dat opgeblazen is*.

Maar het verbond van God heeft betrekking op het geweten en de hartstochten: het geweten reinigt Hij van alle verdorvenheid en de hartstochten verlost Hij van al hun afgoden. Dit is *het besnijden van het hart om Hem lief te hebben*, opdat wij leven en hierdoor wordt het stenen hart weggenomen.

Degenen die hierboven aangehaald werden, noemt de Heere echter *hoorders die in een steenachtige of rotsachtige grond gezaaid zijn*, ondanks al hun geloof en vreugde.

Nu, over zulke profeten, apostelen en predikanten *zal de zon zeker ondergaan* en wat we dagelijks zien, bevestigt dit. Zo staat het in de Bijbel en dit kan ook niet anders zijn, want zij zijn vreemdelingen van genade, vrede en liefde. "Alzo zegt de HEERE tegen de profeten, die Mijn volk verleiden, die met hun tanden bijten, en roepen vrede uit, maar die zelfs willen strijden tegen Hem Die niets in hun mond geeft. Daarom zal het nacht voor ulieden worden, zodat gij geen gezicht meer zult hebben, en ulieden zal duisternis zijn, zodat gij niet meer zult kunnen waarzeggen; en de zon zal over deze profeten ondergaan, en de dag zal over hen zwart worden. En de zieners zullen beschaamd, en de waarzeggers schaamrood worden; en zij zullen altezamen de bovenste lip bewimpelen, want er zal geen antwoord Gods zijn. Maar waarlijk, ik ben vol krachts van de Geest des HEEREN; en vol van gericht en dapperheid, om Jakob te verkondigen zijn overtreding, en Israël zijn zonde", Micha 3:5-8, Eng. vert.. Hier lezen we dat de zon ondergaat over alle valse profeten en letterknechten. Deze profeten worden ervan beschuldigd dat ze Gods volk doen dwalen, zoals allen die het geloof van Gods uitverkorenen missen wel moeten dwalen, want de zonde van het ongeloof doet het hart voortdurend dwalen. De Heere zegt dat zulke mensen slechts voor een tijd geloven en dan afvallig worden. Ze vallen in verderfelijke ketterijen, of in openlijke godslastering, ze worden afvallig of vallen in het vlees. Ze beginnen hun weg met een lichtstraal en dit wordt beginnen in de Geest genoemd. Ze zinken echter weg in zichzelf en dit is eindigen in het vlees. Hun ijver blijkt uit het bijten met hun tanden en het snauwen tegen de dienaren van God. Zij beloven vrede en dit is de boodschap van de gezanten van de Heere der heirscharen. Deze profeten missen het oprechte geloof, hun zonden zijn niet vergeven en de gerechtigheid van Christus is hun niet toegerekend. Wat hebben zij dan met vrede te maken? Helemaal niets. Zij willen de verdorvenheid van hun natuur verbergen, al hun overtuigingen het zwijgen opleggen en alles wat hun geest levend kan maken, doden, om ons vleselijk gerust en ongevoelig te maken en ervoor te zorgen dat de duivel rustig en ongestoord heer en meester van ons hart blijft. Zij willen zelfs *strijden tegen Hem Die niets in hun mond legt*, Micha 3:5.

Achabs dienaren wilden dat Micha de koning dezelfde goede dingen profeteerde als de profeten van het heilige bos hadden gedaan. Zedekia bestreed hem en sloeg hem op de wang, omdat hij niet met hem wilde liegen. God zegt: "Daarom zal het nacht voor ulieden worden, zodat gij geen gezicht meer zult hebben, en ulieden zal duisternis zijn, zodat gij niet meer zult waarzeggen", Micha 3:6. Want wat zullen ze beschaamd zijn als al hun vroegere zonden en de huichelachtigheid van hun belijdenis en prediking hen in het gezicht staren en het tijdgeloof hun ontbreekt, omdat de duivel, die hen bedriegt, hen begint te verzoeken, hun geweten verontrust wordt, hun lamp uitgaat door gebrek aan olie en een vertoornd God hun in Zijn wet Zijn ongenoegen laat blijken. Dan zullen ze verbaasd en verward zijn. Als hun lamp eenmaal uitgaat, is de zon ondergegaan en hun geweten heeft geleerd en hun geest is ervan verzekerd dat deze zon nooit meer over hen zal opgaan. Zulke mensen zullen hun lip bewimpelen, omdat er geen antwoord van God is, zegt de profeet.

Zo was het ook met Saul, die klaagt: "Ik ben zeer beangstigd, want de Filistijnen krijgen tegen mij, en God is van mij geweken, en antwoordt mij niet meer, noch door de dienst der profeten, noch door dromen", 1 Sam. 28:15.

Zo hebben we gezien *hoe de zon onder zal gaan over de profeten* en dezelfde zon zal ondergaan over alle mensen die vergaderd, verenigd, gepleisterd en opgebouwd worden door zulke werklieden. Zo verging het vroeger de Joodse kerk en zo zal het ook alle vergaderingen van huichelachtige mensen vergaan. God dreigde de Joden dat Hij hun valse profeten zou sturen en Hij dreigt ons dat Hij ons valse leraars zal zenden. Zoals de zon onderging over de valse profeten, zo ging ze ook onder over de kerk van de Joden waarin veel mensen met een bedrieglijk hart waren. "Zij, die zeven baarde, is zwak

geworden; zij heeft haar ziel uitgeblazen, haar zon is ondergegaan, als het nog dag was" Jer. 15:9. Zij, die zeven heeft gebaard, die uitnemende profeten, rechtvaardige koningen en zeer geoefende heiligen heeft voortgebracht, de Messias Zelf was in hun lendenen en werd in de belofte voorgesteld, zelfs zij is zwak geworden en kwijnt weg omdat zij het ware geloof mist, dat altijd haar sterkte van de arm des Heeren verwacht. Zijn kracht bewaart door het geloof ieder kind van God tot de zaligheid. Omdat ze deze kracht moet ontberen, is zij zwak geworden. Zij heeft op valse profeten vertrouwd en gehoopt dat zij zouden bevestigen wat ze voorzegd hadden, maar in plaats daarvan geldt: "Zij zien ijdelheid en leugenachtige voorzegging, die daar zeggen: De HEERE heeft gesproken, daar de HEERE hen niet gezonden heeft; en zij geven hoop van het woord te zullen bevestigen, Ezech. 13:6. Maar de roep "Vrede, vrede" zweeg toen het zwaard, de pestilentie en de honger haar als een vloed overstroonden en omdat ze het geloof miste, werd ze zwak en kon ze niet langer op de leugen hopen.

3. De tijd van deze ondergang der zon.

Ik kom nu tot mijn derde punt, namelijk de tijd waarop deze zon ondergaat. Onze tekst zegt, *dat dit gebeurt op de middag*. "Ik zal de zon op de middag doen ondergaan", zegt God. Dit gebeurde ook met de Joodse kerk. "Heiligt de krijg tegen haar, maakt u op, en laat ons optrekken op de middag; o, wee ons! Want de dag heeft zich gewend, want de avondschaduw en neigen zich. Maakt u op en laat ons optrekken in de nacht, en haar paleizen verderven!" der. 6:4-5. We lezen al eerder dat zij zwak wordt en de geest geeft, maar de laatste woorden die zij voor haar sterven uitsprak, waren: "Wee ons! Want de dag heeft zich gewend."

Het is waar dat haar zon op de middag onderging. De zon stond op haar hoogtepunt zowel in de ziel als in het leven van Jeremia, maar bovenal schitterde ze helder in de hemelse leer die hij bracht. Hoeveel heerlijke en kostbare profetieën heeft hij niet uitgesproken over Christus! "Hoelang zult gij ulieden onttrekken, gij afkerige dochter? Want de HEERE heeft wat nieuws op de aarde geschapen; de vrouw zal de man omvangen" der. 31:22. Ook lezen we: "Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israël zeker wonen en dit zal Zijn naam zijn, waarmee men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID", Jer. 23:5-6. Ook zegt Jeremia: "Alzo zegt de HEERE: Indien gijlieden Mijn verbond van de dag, en Mijn verbond van de nacht kondt vernietigen, zodat dag en nacht niet zijn op hun tijd; zo zal ook vernietigd kunnen worden Mijn verbond met Mijn knecht David, dat hij geen zoon hebb, die op zijn troon regere, en met de Levieten, de priesteren, Mijn dienaren. Gelijk het heir des hemels niet geteld, en het zand der zee niet gemeten kan worden, alzo zal Ik vermenigvuldigen het zaad van Mijn knecht David, en de Levieten, die Mij dienen" Jer. 33:20-22.

Toen scheen de zon op de middag. Zo was het ook met degenen die dierbaar waren in Gods oog, die in de boodschap van Jeremia geloofden en apart gezet werden van de goddelozen, als het kaf dat van het koren gescheiden werd. God zei dat Zijn ogen en Zijn hart voor altijd op hen zouden zijn. "Hoewel Ik hen verre onder de heidenen weggedaan heb, en hoewel Ik hen in de landen verstrooid heb, nochtans zal Ik hun een weinig tijds tot een heiligdom zijn, in de landen waarin zij gekomen zijn", Ezech. 11:16. Hier belooft God dat Hij hen tot een heiligdom zal zijn en we weten heel goed dat Gods troon en de Sjehina in het heiligdom schitterden.

Zo stond de zon dus op haar hoogtepunt voor de profeet Jeremia, voor Baruch, Ezechiël en anderen, terwijl ze over de valse profeten onderging. Zo was het ook bij het gelovige zaad toen de zon over de valse kerk onder de Joden onderging, toen de bedriegers en de bedrogen mensen allebei vielen, omdat ze leugenachtige zonen van een leugenachtige moeder waren. "Daarom zult gij vallen bij dag, ja, zelfs de profeet zal met u vallen bij nacht; en Ik zal uw moeder uitroeien", Hos. 4:5.

Twaalf uur is de tijd waarop de zon op haar hoogtepunt staat, waarop het licht het felst en de hitte het grootst is. Daarom bidt de bruid: "Zeg mij aan, Gij, Die Mijn ziel liefheeft, waar Gij weidt, waar Gij de kudde legert in de middag", Hoogl. 1:7. Hier wordt het rusten in licht en warmte, leven en liefde "middag" genoemd. Zo wordt aan Job beloofd dat hij zijn gezicht ongeschonden zal kunnen opheffen: "Ja, uw leeftijd zal klaarder dan de middag oprijzen; gij zult schitteren, als de morgenstond zult gij zijn", Job 11:17, Eng. vert.. Maar toen de zon voor de profeten van God op haar hoogtepunt stond, ging ze over de valse profeten onder.

Toen de *zon op haar hoogtepunt* stond voor de apostelen, was het *middernacht* voor de Schriftgeleerden en de Farizeeërs. "Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen die niet zien, zien mogen en die zien, blind worden", Joh. 9:39.

Zo is het vandaag nog, als het pad der rechtvaardigen meer en meer schijnt, wordt het voor de letterknechten en de huichelaars steeds donkerder. Dat deze duisternis hen op de middag overvalt, maakt hun ellende en oordeel nog groter. Het is geen wonder dat dit gebeurt, want zij haten het licht, ze verzetten zich ertegen en zij spotten ermee. Daarom doet God hen tasten in de duisternis, terwijl de zon met volle kracht schijnt. Daarom zegt de profeet als hij in zijn klacht op hen wijst: "Daarom is het recht verre van ons, en de gerechtigheid achterhaalt ons niet; wij wachten op het licht, maar ziet, er is duisternis, op een grote glans, maar wij wandelen in donkerheden. Wij tasten naar de wand gelijk de blinden, en gelijk die geen ogen hebben, tasten wij; wij stoten ons op de middag als in de schemering, wij zijn in woeste plaatsen gelijk de doden" Jes. 59:9-10. Hier wordt gesproken over tasten naar de wand en struikelen op de middag. Dat wil zeggen: als de zon op haar hoogtepunt staat voor de heiligen, is het een donkere nacht voor de blinde leidlieden en huichelaars in Sion. Dit blijkt nog duidelijker uit het laatste gedeelte van onze tekst, waar staat *dat God de zon op de middag zal doen ondergaan*.

4. Wat we onder *de aarde* moeten verstaan.

Ik zal nu aantonen dat we onder *de aarde* de *vleselijke, aardsgezinde mensen* moeten verstaan, die de Geest en de genade van God missen, die een ziel hebben die zich afbeult in de werken des vleses en die begraven zijn in de vleselijke lusten die de verdorven natuur begeert, waarnaar zij uitgaat, smacht en sterk verlangt. "De eerste mens is uit de aarde, aards. Hoedanig de aardse is, zodanig zijn ook de aardsen", 1 Kor. 15:47-48. Ook lezen we: "Die uit de aarde is voortgekomen, die is uit de aarde, en spreekt uit de aarde. Die uit de hemel komt, is boven allen" Joh. 3:31. Ook staat er geschreven: "Doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en met de adem Zijner lippen zal Hij de goddeloze doden" Jes. 11:4. Uit al deze plaatsen blijkt duidelijk dat met de aarde in onze tekst letterknechten, valse profeten en vleselijke belijders worden bedoeld, want "zij zijn uit de wereld", zegt Johannes, "daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. Wij zijn uit God. Die God kent, hoort ons; die uit God niet is, hoort ons niet. Hieruit kennen wij de geest der waarheid, en de geest der dwaling", 1 Joh. 4:5-6.

Zo was het vroeger, zo is het nu en zo zal het altijd zijn. God zal de aarde verduisteren ten lichten dage. Deze woorden hebben we uit Gods eigen mond ontvangen: "Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden" Jes. 60:1-2. Hier zien we hoe God Zelf over Zijn uitverkorenen schijnt: "Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op" en "doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden." Voor zulke zielen moet het wel helder dag zijn.

Maar tegelijkertijd zal de aarde verduisterd worden en zal het donker zijn. Daarom wordt het woord "zie" aan deze tekst toegevoegd. "Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken." Zo verduistert God de aarde en verspreidt hij diepe duisternis over vleselijke belijders,

terwijl de erfgenamen van de hemel schitteren op een heldere dag. Bovendien worden er zulke kostbare vruchten door de zon voortgebracht, Deut. 33:14. Deze vruchten zullen rijpen als de zon schijnt en over deze vruchten zal de zon nooit ondergaan. Ook zal er nooit een diepe duisternis over hen komen of zich over hen verspreiden. Gods heil is een fakkel die brandt, Jes. 62:1 en een eeuwige zaligheid. Deze zaligheid wordt geopenbaard bij het opgaan van deze zon. Deze fakkel zal nooit gedoofd worden, uitgaan of stoppen met branden. De toegerekende rechtvaardigheid is de ziel tot een glans Jes. 62:1. Dit is het prachtige gewaad van Sion en haar bruiloftskleed, waarin zij verschijnt als een tak of boom der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde, Jes. 61:3. Hoewel het waar is dat iedere plant die onze hemelse Vader niet heeft geplant, ontworteld zal worden, zal Hij deze bomen der gerechtigheid, die Hij plant in Zijn geliefde Zoon, nooit uit de aarde trekken. De vreugdeolie waarmee Gods uitverkorenen gezalfd worden, is de zalving tot een eeuwig priesterschap. Zij zullen terugkeren tot het Heilige der heiligen en eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn. Zij zullen daar hun laatste taak als priester verrichten, dat is het zingen van lofzangen voor God en het Lam tot in alle eeuwigheid. Kort gezegd: de zegen die zij in Christus ontvangen, is het eeuwige leven en bij hun aanneming krijgen ze een eeuwige naam, die niet afgesneden zal worden. Zij worden verlost met een eeuwige verlossing en geheiligd door de eeuwige Geest. Hun koninkrijk is een eeuwig koninkrijk en de genade van God zal in hen heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven. De Heere is hun eeuwig Licht, hun God is hun Sierlijkheid en hun zon zal niet meer ondergaan.

Dit alles blijkt uit onze tekst, waar gesproken wordt over *de middag* en over *het ondergaan van de zon*. Dat wil dus zeggen dat het voor sommigen middag is, terwijl de zon over anderen ondergaat. Het laatste gedeelte van onze tekst betekent hetzelfde, want de aarde zal verduisterd worden ten lichten dage. Dus moet het een heldere dag zijn voor de kinderen des lichts als God de aarde verduistert. In de naam van beide groepen mensen worden de woorden dag en nacht gebruikt: "Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis", 1 Thess. 5:5.

Toen God de mens schiep, schiep Hij hem naar Zijn beeld en het voornaamste kenmerk van dat beeld was liefde, liefde tot God en tot alle mensen. De liefde was altijd een weg die uitnemender is, 1 Kor. 12:31 of een weg die beter is dan alle andere wegen en zal dat altijd zijn. Maar toen de duivel de geest van de mens met vijandschap vervuld had, leidde hij hem met zijn boosheid en verdorvenheid van deze weg af. Daarom klaagt God dat alle mensen *aarde* zijn, want Zijn Geest en Zijn beeld zijn geweken: "Maar *de aarde* was verdorven voor Gods aangezicht; en de aarde was vervuld met wrevel. Toen zag God op de aarde, en ziet, zij was verdorven; want al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde", Gen. 6:11-12.

Deze verdorvenheid van onze natuur bestaat uit drie delen: het eerste wordt onreinheid genoemd, het tweede drekgoden of afgoderij en het derde schuim.

- Onreinheid is alle onkuisheid, verdorvenheid en onzuiverheid van de geschonden natuur met alle zinnelijkheid, wellust en begerigheid naar slechte dingen. "Van alle ongerechtigheden zal Ik u reinigen", zegt God, Ezech. 36:25. Dit wordt het reinigen van het vlees genoemd.
- Onrein worden afgoden genoemd. "Van al uw drekgoden zal Ik u reinigen", Ezech. 36:25: drekgoden, afgoderij, dingen die we liefhebben en aanbidden, die in ons hart verborgen zijn en God daar naar de troon steken, zoals het liefhebben van eer, genot, ons eigen ik, de wereld en beelden, ja zelfs het liefhebben van de zonde en de duivel zelf boven God.
- Onder schuim versta ik: het licht van de natuur of het verstand, overleggingen en ons geweten, dat ons beschuldigt of verontschuldigt, natuurlijke en verworven vaardigheden, menselijke wijsheid en kennis, eigengerechtigheid en keurig gedrag, de gebruikelijke eerlijkheid in zaken, natuurlijke genegenheid en vrijgevigheid, enige eerbied voor de naam van God, blinde ijver voor

menselijke tradities en inzetten en voortdurende lichamelijke oefening in de plichten van de natuurlijke godsdienst.

Deze dingen oogsten waardering en lof, want de Heere zegt dat ze gedaan worden om van de mensen gezien te worden. Dit spoort hen nog meer aan: door ijver, onderwijs, gewoontes en gebruiken komen de mensen in deze dingen vooruit. Wat we hiermee echter ook onder de mensen kunnen bereiken, ik weet zeker dat het ver verwijderd is van de verborgenheid des geloofs in een rein geweten, 1 Tim. 3:9. Het is waar dat de prediking vandaag de dag met de woorden van Paulus "een dienen van de letter" genoemd kan worden en als doel heeft om dit schuim en deze tin te polijsten en versieren. Want als zulke mensen door het Woord verlicht worden en het met vreugde en met een tijdelijk geloof aannemen, ontsteekt hun ziel in ijver. Dit gaat ook vaak samen met gaven en een grote beroering. Om dit alles beter te doen voorkomen, versieren zij zich met voorgewende ootmoed, warme natuurlijke genegenheid en een innemende vreugde. Dit is echter slechts het kled van de schapen en op zijn best een schoonschijnende, uitwendige en opzichtige vertoning. God reinigt Zijn kinderen van al hun schuim en tin, want Hij heeft geen vaten van schuim en tin. "God heeft de mens recht gemaakt", Pred. 7:29 en een oprecht mens is een mens die gerechtvaardigd is door het geloof en God liefheeft, Hab. 2:4; Hoogl. 1:4. De liefde is een weg die uitnemender is. God heeft de mens eerst op deze weg geplaatst, maar hij heeft vele vonden gezocht en die hebben zijn weg verdorven. De Almachtige heeft echter besloten dat Hij Zijn schepsel, de mens, weer op deze weg zal brengen. Daarom wordt het Evangelie van Jezus Christus naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend gemaakt, Rom. 16:26. Het doel van God met al deze dingen wordt met weinig woorden vermeld: "Maar het einde des gebods is liefde uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof", 1 Tim. 1:5. Alle predikanten, belijders en mensen die dit missen, zijn slechts uit de aarde aards en hoe helder ze ook schijnen, hun luister zal eens verduisterd worden: "Het licht der rechtvaardigen zal zich verblijden, maar de lamp der goddelozen zal uitgeblust worden", Spr. 13:9.

5. De verduistering van de aarde.

God verduistert de aarde ten lichten dage. De liefde van God die uitgestort wordt door de Heilige Geest in een hart dat van afgoden is gereinigd, is liefde uit een rein hart of gereinigde hartstochten. Een geweten dat gewassen is van zonde door het bloed van Christus en verzegeld is met het getuigenis van de Heilige Geest, Die getuige is geweest van onze aanneming, is een goed geweten. En een ongeveinsd geloof is een geloof dat door de liefde werkt, de overhand op God verkrijgt in het gebed en de wereld overwint. Dit zijn de oude paden, dit is de goede weg en zij die daarin wandelen, zullen rust vinden voor hun ziel der. 6:16. Maar wat voor rust, vrede, troost, blijdschap of opbouwning kunnen de mensen vinden in een belijdenis, terwijl ze nog vol zonde, schuld en verdorvenheid zijn? Geen enkele, want van hen geldt: "Het hart zal ook in het lachen smart hebben; en het laatste van die blijdschap is droefheid", Spr. 14:13. De vergeving der zonden moet aan de hele wereld gepredikt worden, "want alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage; en in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende te Jeruzalem", Luk. 24:46-47.

De kennis van God, als Verbondsgod, wordt verkregen door vergeving van onze zonden. "Want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonder niet meer gedenken" der. 31:34.

Echter, een zondaar wiens zonden *niet* zijn vergeven, kent God niet op een zaligmakende wijze, maar alleen op een letterlijke wijze.

We kunnen deze vergeving leren kennen door het geloof: "Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam", Hand. 10:43.

1. Het is Gods gewone weg om de zondaar, als Hij hem doorzoekt en beproeft, al zijn zonden te doen herinneren en die hem ordentelijk voor ogen te stellen. "Mijn zonde is steeds voor mij", zegt de psalmdichter. Maar als we genade verkrijgen, worden ze uitgewist. David zegt dat onze overtredingen van ons worden weggedaan, maar Jesaja noemt het uitwissen. "Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost", Jes. 44:22.
2. Als God een mens aan zijn zonde ontdekt en zijn misdaden aan zijn geest uil geweten voorstelt door de toepassing van de wet, wordt de zonde zeer groot en zwaar. "Want mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd; als een zware last zijn zij mij te zwaar geworden", Ps. 38:5. Christus roept zulke mensen tot Zich en noemt hen vermoeid en belast. Hij belooft hen rust te geven van hun werk en van hun last. Vergeving schenken is dus de ziel rust geven en zonder vergeving is er geen rust, "want de goddelozen zijn als een voortgedreven zee, want die kan niet rusten, en haar wateren werpen slijk en modder op", Jes. 57:20.
3. Een schuldig mens die weet dat hij zondaar is en die overtuigd is, schuldig verklaard en die voelt dat hij onder het oordeel ligt, kan niets van God eisen en durft ook niet tot God op te zien. Zulke mensen zijn net als de tollenaar, waarvan de Heere zegt dat hij "van verre staande, ook zelfs de ogen niet wilde opheffen naar de hemel, maar op zijn borst sloeg, zeggende: "O God! Wees mij zondaar genadig!", Luk. 18:13. Vergeving wordt ook beschreven als het hoofd opheffen. "Doch Gij, HEERE zijt een Schild voor mij, mijn eer en Die mijn hoofd opheft", Ps. 3:4.
4. Als een zondaar zijn zonden werkelijk ziet en voelt, zijn ze als een vreselijke berg voor zijn ogen. Ook ziet hij de berg Sinaï voor zich, zodat er voor hem geen weg ter ontkoming schijnt te zijn en hij er vaak aan twijfelt of er voor hem een weg over deze bergen is. Omdat hij in de vreselijke kuil is en in het dal der schaduwen des doods, zinkt hij nog dieper weg. Deze vallei zal echter verhoogd worden en de bergen en de heuvels zullen vlak gemaakt worden, zodat de zondaar het heil Gods zal zien. Als God de ziel bezoekt met Zijn vergevende genade, zullen deze bergen van voor Zijn aangezicht vervlieten, Jes. 64:1.
5. Als God de zonde vergeeft, zegt Hij ook wel dat Hij ons geneest of ons de gezondheid weergeeft. "Zie, Ik zal haar de gezondheid en de genezing doen rijzen, en zal hen lieden genezen, en zal hun openbaren overvloed van vrede en waarheid" der. 33:6. Waar dit gebeurt, wordt genezing gewerkt en zulke inwoners van Sion zullen niet zeggen: "Ik ben ziek, want het volk dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben" des. 33:24. Zonder deze gezondheid en genezing kunnen we het hele jaar naar de kerk gaan en moeten we God zeggen: "We hebben gedaan wat we niet hadden moeten doen en niet gedaan wat we hadden moeten doen en er is niets geheels aan ons." Maar wat zouden we daarmee winnen?
6. De Schrift der waarheid zegt ons, dat de zonde en niets anders de gemeenschap en omgang met God verbroken heeft en degenen die de plaag van hun eigen hart kennen, weten uit droevige ondervinding dat dit waar is. "Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort", Jes. 59:2. Vergeving neemt weg wat ons van God scheidt en brengt ons weer dicht bij God. "Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken", Hebr. 7:19. Dat wil zeggen, dat de wet en haar offeranden het geweten van degenen die God aanbidden, niet kon reinigen, maar dat dit gebeurde door een betere hoop, waardoor we tot God kunnen naderen. "Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus", Ef. 2:13.
7. Maar een overtreder wiens zonden niet zijn vergeven, heeft zichzelf lief, 2 Tim. 3:2. Hij is een vijand van God, Rom. 8:7. Hij heeft veel medelijden met zijn zondige ik en is daarmee erg begaan, maar hij is vol van de hardste gedachten en de opstandige opwellingen tegen de Almachtige. Vergevende

genade werpt echter alles omver. Deze genade vervult de mens met verontwaardiging over zijn eigen bestaan, terwijl hij zijn lijdende Zaligmaker en verdraagzame God en Vader beweent. "Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van uzelf hebben over uw ongerechtigheden", Ezech. 36:31. Ook lezen we in Ezechiël: "Opdat gij het deelachtig zijt, en u schaamt, en niet meer uw mond opent vanwege uw schande, wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al hetgeen gij gedaan hebt, spreekt de Heere HEERE", Ezech. 16:63.

8. Het is onmogelijk dat iemand die God belijdt, maar dood is in zonden en misdaden, oprechte vrede zou hebben met God of in zijn geweten. "Vernieling en ellendigheid is in hun wegen", Rom. 3:16. "De goddelozen, zegt God, hebben geen vrede" des. 57:21. Vergevende genade gaat echter vergezeld van grote vrede: "En Hij zeide tot haar: Dochter, wees welgemoed, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede", Luk. 8:48.
9. De zondaar wiens zonden niet vergeven zijn, heeft God nooit oprecht liefgehad en zal Hem nooit echt liefhebben. Hij moet een vijand en een hater van Hem blijven, als hij in zijn zonde blijft en sterft. "Daarom zeg Ik u: haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren, want zij heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief", Luk. 7:47.

Vergeving is het fundament van de bediening. Jesaja, Jozua en alle apostelen ontvingen vergeving en werden gereinigd vóórdát ze werden uitgezonden om voor anderen te preken. Hoe het geweten van letterknechten ook ijvert met een valse ijver of verhard is omdat het lang met God heeft gespot, de zonde zal zeker weer bovenkomen en de zondaar vroeger of later vinden. Als zonde en toorn elkaar ontmoeten, zal er zeker een verschrikkelijke duisternis volgen. God geeft hen over aan de god van deze wereld, die hun ogen verblindt. Als de teugels van hun geweten losgelaten en gevierd worden, brengt Hij hen zover dat ze al hun voorwendselen afleggen en een recht menen te hebben op Christus of op een deel van Zijn genade of een aandeel daarin. Een besef van Gods toorn en de schuld van de huichelarij ondermijnt hun aanmatigende vertrouwen en doet hen daarna vluchten tot een gebroken wet en een algemene verzoening. Dan wordt hun verstand meer en meer verduisterd door het deksel, totdat ze verbijsterd, verward en verbaasd hun toevlucht nemen tot ijdel gejammer, terwijl ze niet weten wat ze zeggen of wat ze beweren. Zoals de profeet zegt, brengt dit hen in de duisternis en doet hun voet struikelen op de schemerende bergen. Terwijl ze het licht zoeken, verandert God dit in de schaduw des doods, en maakt Hij het tot diepe duisternis, Jer. 13:16.

Er is een tweevoudige, merkwaardige aanleiding, die niet weinig bijdraagt tot de verduistering van de aarde. "Alzo zegt de Heere HEERE: Wanneer een vorst aan iemand van zijn zonen een geschenk zal geven van zijn erfenis, dat zullen zijn zonen hebben; het zal hun bezitting zijn in erfenis", Ezech. 46:16. Deze prins is Christus; het kenmerk van de ontvanger is dat hij een zoon is en het geschenk is het eeuwige leven dat zijn deel zal zijn. "Maar wanneer hij van zijn erfenis een geschenk zal geven aan een van zijn knechten; die zal het hebben tot het vrijjaar toe; dan zal het tot de vorst wederkeren", Ezech. 46:17.

* Welnu, alle geschenken, zoals het éne talent - of het deel van de bediening dat Judas ontving - zijn Gods kinderen alleen tot nut zolang ze kind zijn, in banden of duisternis verkeren en geen kennis der vrijheid hebben. Zodra de Trooster echter gekomen is en door Zijn liefde het hart in de ruimte stelt en de ziel vrijmaakt, kan de zoon beter zien, horen en spreken dan de dienstknecht en krijgt hij een beter verstand. Dan doet hij afstand van zulke onderwijzers en leraars.

* Als de zoon zijn vrijheid ontvangt, moet de dienstknecht zijn geschenk teruggeven en die is niet weinig vertoornd over de muziek en dans ter gelegenheid van de omhelzing van de verloren zoon.

6. De duisternis komt ten lichten dage.

De volgende zaak is, als de zon op de middag zal ondergaan, *dat er op een heldere dag duisternis zal komen over de aarde*. We weten dat een hart dat niet eerlijk gemaakt is, het licht en de heerlijkheid van God niet kan verdragen. Het waren de goede hand en de tegenwoordigheid van God met David, die Saul wanhopig maakten en tot werken der duisternis aanzetten. De roem van onze gezegende Zaligmaker, die steeds groter werd en zich overal verspreidde, bracht de Farizeeërs en de Schriftgeleerden tot hun onvergeeflijke misdaden. De vreugde, het licht en de liefde van Sara bij het zien van haar geliefde Izak brachten Hagar en Ismaël ertoe om hem te verachten en te bespotten. Omdat God Abel aannam, ging Kaïn duistere plannen smeden. De zegepraal van Hanna ontnam Peninna haar valse vertrouwen en maakte ijdel roemen onmogelijk. Als de zon op het midden van de dag schijnt, ontdekt ze de huichelachtigheid van het onvernieuwde hart en legt ze de vijandschap ervan bloot.

De werken der duisternis komen openbaar *op een heldere dag*. Zo is het altijd geweest, zo is het nu en zo zal het zijn tot aan het eind van de wereld. Want als de rechtvaardigen voor altijd zullen lichten als de zon in de heerlijkheid van het Koninkrijk van hun Vader, zal de goddeloze de aarde aanschouwen en zal er zelfs dan benauwdheid en duisternis zijn; "hij zal verduisterd zijn door angst, en voortgedreven door donkerheid" Ges. 8:22. Als de volmaakte dag gekomen zal zijn voor Gods kinderen, zullen de goddelozen in de buitenste duisternis verkeren en zij zullen zien dat het voor Gods kinderen licht is: "Gij zult zien Abraham, en Izak, en Jakob, en al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar ulieden buitengeworpen", Luk. 13:28.

Lezer, als uw zaligheid u echt ter harte gaat, let dan goed op het fundament, namelijk *de rechtvaardigmaking en heiligmaking*. "Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden", Hebr. 13:12. Door deze dood is Hij ons van God gemaakt tot heiligmaking. Maar dit bloed moet toegepast worden, ook aan alle heiligen, die Hij in Zijn raad heeft geheiligd of apart gezet en voor wie *de heiligmaking* is verkregen. "Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden", Hebr. 10:14. Dit is het fundament. Het volgende stuk van de heiligmaking is dat wij voorbereid worden voor de erfenis hierboven door de inwoning van de Heilige Geest. "Opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door de Heilige Geest", Rom. 15:16.

De volgende zaak is onze *rechtvaardigmaking* door de toerekening van de gerechtigheid van Christus. "Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hoop des eeuwigen levens", Tit. 3:7. Wees ervan verzekerd dat de Geest, Die zeer heilig is, al deze dingen aan de uitverkorenen toepast. Daarom lezen we van rein water dat op ons gesprengd wordt om ons te reinigen; van het bad der wedergeboorte door de Heilige Geest en van rechtvaardiging in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest van God, 1 Kor. 6:11.

Lezer, *er zijn twee soorten zaad in de wereld en ook in de kerk: het zaad der vrouw*, dat is Christus en in Hem alle uitverkorenen, en *het zaad van de slang*. Deze twee soorten worden alleen door de uitstorting van de Heilige Geest onderscheiden en op geen enkele andere manier. Zo werd Christus, de Eerstgeborene onder vele broeders, bij de Jordaan aan Johannes aangewezen en al het zaad van Christus wordt op dezelfde wijze onderscheiden. "Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen", Jes. 44:2. Deze Geest komt alleen wonen in het hart van Gods uitverkorenen. De slang is de god van deze wereld, en al zijn zaad is van deze wereld en in hun hart daalt de Geest nooit neer. "En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; namelijk de Geest der waarheid, Welke de wereld niet kan

ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden en zal in u zijn", Joh. 14:16-17.

Merk op, lezer, dat de wereld - het zaad van de slang - deze Trooster niet kan ontvangen, omdat er een vijandschap is gezet tussen dit zaad en de uitverkorenen, die niet weggenomen kan worden. Ook kwam Christus niet tot hen om hun vrede te geven, maar om hun het zwaard en het vuur te brengen. De Heere zegt vervolgens, dat de wereld de Heilige Geest niet ziet en niet kent. Daarom moeten we geen waarde hechten aan hetgeen ze over Hem zeggen, want *ze kunnen Hem niet ontvangen, ze kunnen Hem niet zien en ze kennen Hem niet*. Dit is een drievoudige verklaring. We hebben ook een drievoudige verklaring, die tot ons voordeel strekt en even zeker is als de andere: "Maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn".

1. Ten eerste kennen we Hem als *de Geest der openbaring en der kennis*. Hij is de olie en de ogenzalf, die onze ogen zalft opdat we zien mogen, Openb. 3:18.
2. Ten tweede is Hij *de Geest des levens van God*, Die in onze dode zielen komt wonen en hen levend maakt. Ook neemt Hij onze geschonden eetlust, maakt ons hongerig en dorstig naar het brood en water des levens en geeft ons een geestelijke smaak om de hemelse spijze te proeven, te smaken en ervan te genieten. "De Geest is het, Die levend maakt", Joh. 6:63.
3. Ten derde wordt de zondaar door *deze verlichtende en levendmakende werking van de Heilige Geest* overtuigd, schuldig verklaard, gevonnist, onderzocht en berecht. De Geest Die in de apostelen woonde, was de kaars des Heeren, die op de kandelaar, of de Kerk, was geplaatst: hierdoor werd Jeruzalem doorzocht en werden de twaalf stammen van Israël geoordeeld. "En het zal geschieden te dien tijde, Ik zal Jeruzalem met lantaarnen doorzoeken; en Ik zal bezoeking doen over de mannen die stijf geworden zijn op hun droesem", Zef. 1:12.
4. Ten vierde kennen we *de Geest uit de genade die Hij in de ziel plant*: Hij legt de wet des geloofs in het gemoed, de wet der liefde in het hart en de hartstochten, en de zegen van vrede in het geweten. Ook verheugt Hij de ziel door de troost van een levende hoop. Daarom wordt Hij de Geest der genade genoemd, Zach. 12:10.
5. Ten vijfde wordt *Hij gekend door de kracht*, de ijver en de werkzaamheid die Hij schenkt aan een ziel die aan de troon der genade verkeert. Hij geeft ons een besef van ons gemis. Hij toont ons de dingen die ons door God uit genade worden gegeven. Hij geeft ons gepaste gedachten en opvattingen in en verwoordt onze gedachten door onze lippen en onze mond te leren hoe ze die moeten uiten. Daarom wordt Hij de Geest der gebeden genoemd, Zach. 12:10. Ook wordt er gezegd, dat Hij de vrucht van onze lippen scheidt Ges. 57:19. Deze vruchten worden ook aangeduid als woorden die de Heilige Geest leert, 1 Kor. 2:13. Als de Geest ze aan Gods kinderen te spreken geeft, kunnen zij ze uitspreken of uiten, Hand. 2:4.
6. Ten zesde leren we *de Heilige Geest kennen, omdat Hij het Woord en de beloften van God toepast*. Bij de hoorder die bij de weg bezaaid was, bereikte het Woord slechts het oor en de satan nam het heimelijk weg. Waar het zaad in doornachtige grond viel, kwam het op en bracht het de natuurlijke hartstochten in beroering. Het werd met vreugde ontvangen en de hoorder schepte voor een poos behagen in het onbekende. Waar het zaad in de steenachtige grond viel, kwam het met een tijdelijk geloof en deze mensen geloofden voor een tijd. Tot sommigen komt het als het woord van een mens, anderen horen alleen het woord. "Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God. Want het Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest, en in vele verzekerdheid", 1 Thess. 1:4-5.
7. Ten zevende kennen we *de Heilige Geest, omdat Hij ons de liefde van God meedeelt*. Paulus zegt daarover dat "de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons is gegeven", Rom. 5:5. Door deze liefde, die de ziel doet versmelten, wordt het hart in de ruimte gesteld, al zijn aangeboren hardheid smelt en verdwijnt, slaafse vrees en angst worden verdreven

en een heerlijke vrijheid volgt. "De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid", 2 Kor. 3:17.

8. Ten achtste kennen we *deze Trooster ook, omdat Hij ons toont dat we tot kinderen zijn aangenomen*. Degenen op wie deze Geest komt, mogen ervan verzekerd zijn dat ze het zaad en de nakomelingen van Christus zijn, want Hij daalt op niemand anders als de Geest der aanneming neer. "En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!", Gal. 4:6.
9. Ten negende kennen we *de Geest ook uit Zijn inwendige getuigenis van ons geloof en uit Zijn getuigenis in ons geweten*. Van ons geloof getuigt Hij, dat het oprecht en zaligmakend is door allen die ons beschuldigen en veroordelen het zwijgen op te leggen en iedere beschuldiging en veroordeling weg te nemen. Hij getuigt ook in en met ons geweten. "Dezelfde Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn", Rom. 8:16.
10. Ten tiende wordt *de Geest gekend door het beeld van God* dat Hij weer aan de ziel teruggeeft. Dit beeld bestaat in kennis, leven, licht, ware rechtvaardigheid en heiligheid. "En wij allen, met ongedekten hoofde de heerlijkheid Gods als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest", 2 Kor. 3:18.
11. Ten elfde is de genade van de Geest de eersteling van de komende oogst, het begin van het Koninkrijk der heerlijkheid. "De genade zal heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven", Rom. 5:2 l. In de hemel zal er geen kennis, vreugde, rust, vrede, blijdschap, licht, liefde, troost, heiligheid of geluk zijn, als Gods Kerk er op aarde niet de eerstelingen van heeft gekend en genoten. "Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben. Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest", 1 Kor. 2:9-10. Deze geopenbaarde dingen worden de eerstelingen des Geestes genoemd, Rom. 8:23.
12. Ten twaalfde is *de Heilige Geest het Onderpand en de voorsmaak van onze zaligheid*. Hij is het Die ons reinigt door de toepassing van de verzoening, door het bad der wedergeboorte, door de vernieuwing van de vermogens van onze ziel. Zoals Hij onze ziel in dit leven levend maakt, zal Hij ons lichaam op de grote dag opwekken: het eerste is een onderpand van het tweede. "Gij, Die mij veel benauwdheden en kwaden hebt doen zien, zult mij weder levend maken, en zult mij weder ophalen uit de afgronden der aarde. Gij zult mijn grootheid vermeerderen, en mij rondom vertroosten", Ps. 71:20-21. "En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont", Rom. 8:11.
13. Ten dertiende is de Heilige Geest ons zegel waaruit wij weten dat God ons kent met een kennis die bestaat in liefde, uitverkiezing, goedkeuring en behagen. Door dit zegel zal Hij ons eens als de Zijnen erkennen en eren. Het zegel dat Hij op ons drukt, is het beeld van Christus. Deze verzegeling verzekert ons van de hemel in de verzekering van het geloof, de verzekering van de hoop en de verzekering van het verstand. "En bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door Welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing", Ef. 4:30. In deze stralen van het Goddelijke licht zien wij de Heilige Geest. We kennen de Heilige Geest door Zijn werking in het planten van deze vruchten. Hij vernieuwt dit werk, verkwikt de ziel met nieuw leven en nieuwe liefde en deelt Zijn genadegaven mee. Omdat deze vruchten levend gehouden worden, weten we dat Hij in ons woont. Hij blijft roepen "Abba, Vader!" En Hij blijft ook van ons kinschap getuigen. Bij de aanneming krijgen we een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden des. 56:5. Voor zulke zielen brandt en schijnt de kandelaar van God en de fakkel des heils. De Geest der heerlijkheid en de Geest van God rusten op hen. Over zulke eikenbomen der gerechtigheid zal de Zon der gerechtigheid altijd schijnen, niet alleen om hen bij de aanvang te helen, maar ook om ervoor te zorgen dat zij altijd gezond blijven. "Uw zon zal niet meer ondergaan", Jes. 60:20. Op zulke

voorwerpen van liefde en op de liefde die in het hart woont, schijnt God de Vader door het heerlijk aangezicht van Jezus met een eeuwig licht als hun God en hun Sierlijkheid des. 60:19. Lezer, dit is onze zonneshijn, dit is onze eeuwige dag.

Deze zon schijnt echter nooit zo voor het slangenzaad en deze dag is nooit zo helder en zal nooit zo helder zijn voor hen. Zo is lang geleden voorzeggd dat de grootste duisternis sommigen zal overvallen, als de heerlijke dag van onze Heere zal aanbreken. "Wee dien, die des Heeren dag begeren! Waartoe toch zal ulieden de dag des Heeren zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht. Als wanneer iemand vlood voor het aangezicht eens leeuws, en hem ontmoette een beer; of dat hij kwam in een huis, en leunde met zijn hand aan de wand, en hem beet een slang. Zal dan niet des Heeren dag duisternis zijn, en geen licht? En donkerheid, zodat er geen glans aan zij", Amos 5:18-20.

In deze diepe duisternis kan geen van de Personen van het Goddelijke Wezen gekend worden: de Vader, noch de Zoon, noch de Heilige Geest. Het slangenzaad zal aan de vijandschap overgegeven worden en allen die behoren tot dit zaad, zullen alle rechtvaardigen haten. We kunnen God alleen kennen door *een weg van vergeving en liefde*, en deze twee zaken zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. "Een iegelijk die liefheeft, is uit God geboren, en kent God. Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend, want God is liefde", 1 Joh. 4:7-8. Zo is de Zoon van God voor alle levenden verborgen, tot het God behaagt Hem te openbaren. "En het heeft Gode behaagd, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren", Gal. 1:15-16. Zoals de Vader de Zoon openbaart, openbaart de Zoon de Vader. "Noch iemand de Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren", Matth. 11:27.

Zo zien we, lezer, dat deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen zijn en aan de zuigelingen geopenbaard worden. Daarom is het voor ons niet van belang wat de kinderen van de duisternis en van de nacht over deze dingen zeggen, want deze dingen zijn allemaal voor de wijzen van deze wereld verborgen. De Kerk wordt gebouwd tot een woonstede Gods in de Geest, Ef. 2:22. Ook lezen we: "Want gij zijt de tempel des levenden Gods, gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen", 2 Kor. 6:16. Dit is Gods getuigenis, dat al Gods kinderen geloven, kennen, in hun hart gevoelen en genieten, want onze bevestiging, onze zalving in Christus en onze verzegeling zijn van God, 2 Kor. 1:21.

Maar de zonen van de wereldse wijsheid vragen ons hoe de Geest in ons kan wonen als Hij een goddelijke Persoon is? Laten zij ons dan vertellen hoe de duivel in hen woont. Zij zijn geleerde mensen, wijze mensen en zij zijn wijs boven hetgeen geschreven is, want zij kunnen ons in de Hebreeuwse taal het verschil vertellen tussen volmaaktheid en oprechtheid of tussen een oprechte die God liefheeft, Hoogl. 1:4 en een mens die volmaakt is in de liefde, 1 Joh. 4:18, hoewel dit in de hemel hetzelfde is Ges. 57:2; Hebr. 12:23. Zij kunnen ons het verschil vertellen tussen parlementaire besluiten en juridische wetten, tussen geboden en oordelen en tussen voorschriften en getuigenissen, maar wij arme schepselen kunnen dat niet. Zij vertellen ons dat alle verwachting in de hemel of op de aarde 'hoop' is. Zo doen ze de zondaar uitzien en verlangen naar de veroordeling in de hel en daarop wachten en hopen, want "de verwachting der goddelozen is verbolgenheid", Spr. 11:23.

Paulus zegt: "Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hijzelf wordt van niemand onderscheiden", 1 Kor. 2:15. Onze Heere en Zijn geestelijke dienstknechten, die ons hebben gezegd dat de Heilige Geest in Gods kinderen woont, hebben ons ook gezegd dat de satan in allen woont die tot zijn zaad behoren. Niemand van het huisgezin van de satan is echter eerlijk genoeg geweest om dat te zeggen.

(1) Ten eerste wordt ons gezegd dat de satan vanwege zijn inwoning in de mens "een sterke, gewapende" genoemd wordt, die zijn hof en al wat hij heeft in vrede bewaart, Luk. 11:21. Hier is

de vorst der duisternis in zijn eigen hof, namelijk in het hart en de hartstochten van de zondaar. Zijn wapenrusting is vijandschap en haat jegens God, Christus, de Geest, de Schrift en al Gods kinderen. Al wat hij in vrede bewaart, is niet meer dan een dichtgeschroeid geweten en een verhard hart. De goederen van de duivel zijn het lichaam en de ziel van de zondaar, zoals we zien bij Judas, want zodra hij de bete broods ontvangen had, voer de satan in hem en nam hem in bezit. Ja, we lezen zelfs van zeven duivelen in Maria Magdalena, Luk. 8:2 en van een mens die Legio heet, omdat er vele duivelen in hem gevaren waren, Luk. 8:30. Als onze tegenstanders zouden beschrijven hoe al deze duivelen in die man woonden, zou deze verborgenheid bijna even groot zijn als het wonen van de Heere in Sion. Ja, we lezen zelfs van acht duivelen die tegelijkertijd voor altijd in een man waren. "Dan gaat hij heen en neemt zichzelf zeven andere geesten, bozer dan hijzelf, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar, en het laatste van dezelve mens wordt erger dan het eerste", Matth. 12:45.

- (2) Ten tweede kunnen we weten dat de duivel in de zondaar woont, omdat hij het licht haat en weigert tot het licht te komen, omdat hij zich verzet tegen iedere verschijning van het licht, omdat de waarheid hem willens onbekend is, 2 Petrus 3:5. Ook heeft hij de duisternis liever dan het licht, want zijn werken zijn boos. Dit alles is het werk van de duivel. "Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen", 2 Kor. 4:3-4.
- (3) Ten derde blijkt de macht van de satan over de zondaar uit het feit dat hij hem voortdurend tot slechte daden brengt en hem, wanneer hij wil, vangt met iedere leugen, dwaling, list, strik en menselijke uitvinding die hij voor hem heeft gesmeed. Vandaag is hij in zijn hart een ariiaan, morgen een volgeling van Sabellius, de volgende dag een sociniaan, dan een deïst of een atheïst en in zijn hart altijd een arminiaan. Paulus zegt: "Dat zij wederom ontwaken mochten uit de strik des duivels onder welke zij gevangen waren tot zijn wil", 2 Tim. 2:36, Eng. vert.
- (4) Ten vierde zijn de kinderen der duisternis altijd bezig met de werken van hun vader, namelijk het vermoorden van de ziel en het lichaam van de mens, en kunnen we hen daaraan herkennen. Zo zien we dat iedere bedrieger en leugenaar die de satan onder de Joden zond, door de Schriftgeleerden, de Farizeeërs en de heersers werd aangenomen, zoals bijvoorbeeld Judas de Galileeër, Theudas en Bar Kochba, die allen hun volgelingen hadden. "Ik ben gekomen in de Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen" Joh. 5:43. Van de valse profeten werd goed gesproken. Deze bedriegers en verwoesters van de ziel werden altijd aangenomen, toegejuicht en aangemoedigd, maar iedere profeet van God zou zeker vervolgd en misschien zelfs gedood worden. Zelfs de Heere Zelf werd van de wieg tot het kruis achtervolgd door moordenaars. Dit is het slangenzaad, dit zijn de kinderen van de duivel en ze doen zijn werken en zijn werken alleen. "Gij zijt uit de vader de duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een mensenmoorder van den beginne", Joh. 8:44.
- (5) Ten vijfde: Waarom zouden deze wijzen genegenheid hebben voor het werk van de Geest des Heeren, werkend in het hart en sprekend door de mond van een heilige profeet, daar de duivel zelf hun geest beïnvloedt en spreekt door de mond van hun broeders, de valse profeten? "Nu dan, zie, de Heere heeft een leugengeest in de mond van al deze uw profeten gegeven; en de Heere heeft kwaad over u gesproken", 1 Kon. 22:22.
- (6) Ten zesde komen de onderdanen van het koninkrijk van de satan in de wereld even duidelijk openbaar als de onderdanen van het Koninkrijk van Christus. Zijn dienaren zijn even

gehoorzaam als de dienstknechten van Christus, hoe hard de dienst ook is. Hier zijn veel voorbeelden van. Als God door Zijn voorzienigheid die over alles heerst de moord op David, die beraamd is in het hart van Achitófel, verhindert, beveelt de duivel Achitófel om naar huis te gaan en zich op te hangen, wat hij onmiddellijk doet. Bileam wordt geroepen om Israël te vervloeken en hij komt. Een boze geest van God bezet Saul en drijft hem naar de tovenares te Endor en vervolgens naar de punt van zijn zwaard. Judas wordt bevolen dat hij zichzelf op moet hangen en Simeï dat hij David moet vloeken, opdat God hem zou kunnen vloeken en zij doen dit onmiddellijk. Alle werken van de satan hebben slechts één doel en dat is de mensen naar de ondergang drijven als zijn gevangenen, zijn roof en zijn buit in deze onheilige oorlog. Zo moet het ook zijn, want "indien nu ook de satan tegen zichzelf verdeeld is, hoe zal zijn rijk bestaan?", Luk. 11:18.

- (7) Ten zevende zijn de hardheid van het hart, de onbuigzaamheid van de wil, de vervreemding van het vleeselijk gemoed van het leven dat uit God is en de vijandschap en opstand van dit gemoed tegen de Almachtige in feite strijdig met de menselijke natuur. Dit geldt ook voor de verschrikkelijke woede, jaloezie en toom jegens Christus, Zijn dienst en allen die Hem vrezen, liefhebben, gehoorzamen en dienen. In al deze dingen zijn de mensen niet meer dan werktuigen, instrumenten of machines, zoals blijkt uit de woorden van de Zaligmaker: "Maar dit is uw ure, en de macht der duisternis", Luk. 22:53. Dit was hun tijd of hun ure en anders niet. De moord die zij in hun hart hadden beraamd, de hardheid van hun geest en de toorn en de wraak waardoor zij voortgedreven werden, hadden een andere oorsprong. Al hun macht kwam van de vorst der duisternis: "De overste van de macht der lucht, van de geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid", Ef. 2:2.
- (8) Ten achtste hebben deze wijzen geen reden om zich zo te ergeren als Gods kinderen spreken over hun gemeenschap en omgang met de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus, want alle afgodendienaars en valse profeten, allen die leugens spreken, geloven en voorwaar aannemen, hebben een verbond met de duivel en leven in gemeenschap met hem. De heidenen offerden de duivelen en niet Gode, 1 Kor. 10:20. Al hun valse profeten stonden ook onder invloed van de duivel. "Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; en in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan", 2 Thess. 2:9-10. Tegen deze verbintenis met de ongerechtigheid waarschuwt Paulus de Korinthiërs: "Ik wil niet dat gij met de duivelen gemeenschap hebt", 1 Kor. 10:20.
- (9) Ten negende worden ze vervuld met grote afschuw als we spreken over de Heilige Geest Gods, Die mensen bekeert, vernieuwt, toerust en geschikt maakt voor het werk des Heeren door hen te maken tot apostelen en profeten, hun gaven te schenken en uit te zenden. Maar ik hoorde hen nooit razen tegen de satan, omdat hij probeerde dit alles na te bootsen. De satan zendt "valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus. "En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts. Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun werken", 2 Kor. 11:13-15. Hun ambt en de wijze waarop zij dat uitoefenen, hun toerusting en hun arbeid zijn allemaal afkomstig van de satan en ook hun einde zal daarmee in overeenstemming zijn. Zij zullen erfgenamen en mede-erfgenamen van de duivel zijn als hun werk is voltooid, zoals de Heere heeft voorzien: "Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk de duivel en zijn engelen bereid is", Matth. 25:41.
- (10) Ten tiende zou het hen niet zo moeten ergeren dat wij zeggen dat er een verborgen gemeenschap bestaat tussen Christus en Zijn Kerk, dat wij de Heere aanhangen en één geest met

Hem gemaakt worden, zoals een bruid en bruidegom één worden in wederzijdse liefde. Deze band tussen Christus en de Kerk is een liefdesband. Onder de kinderen des nachts bestaat er echter ook iets dergelijks. Ik lees van sommigen die de duivelen offerden en hen nahoereerden, Lev. 17:7. We lezen dat de duivel Ananias en Saffira hun voornemen ingaf en dat de satan hun hart vervulde toen zij de Heilige Geest logen, Hand. 5:4-5. Als het waar is wat Paulus zegt, namelijk dat die de hoer aanhangt, één lichaam met haar is, 1 Kor. 6:16, dan moet de mens die de satan nahoereert, in wiens hart hij slechte voornemens doet ontluiken en wiens hart hij vervult, één met hem zijn in de band der ongerechtigheid, zoals Christus en Zijn Kerk één zijn in de band der liefde.

- (11) Ten elfde wordt het grote doel van de hemel, namelijk het bijeenbrengen van Christus en Zijn uitverkoren geslacht, verwezenlijkt door een verbond tussen God de Vader en God de Zoon. Dit verbond wordt bekrachtigd en bevestigd door de dood van Christus, en al de uitverkorenen worden in de band van dit verbond gebracht en bijeen gebonden in het bundeltje der levenden bij de Heere, onze God. Daarnaast zijn er echter andere verdragen en verbonden, want ik lees van sommigen die zeggen: "Wij hebben een verbond met de dood gemaakt, en met de hel hebben wij een voorzichtig verdrag gemaakt" Ges. 28:15. Als wij een verbond met de dood hebben, hebben we de zonde lief en haten we de Zaligmaker, want de HEERE heeft gezegd: "Allen, die Mij haten, hebben de dood lief", Spr. 8:36. Als wij een voorzichtig verdrag met de hel hebben, zijn wij verenigd met de koning van die plaats. Dit noemt Paulus met de duivelen gemeenschap hebben, 1 Kor. 10:20.
- (12) Ten twaalfde komen Gods kinderen door de liefde Gods die in hun hart is uitgestort tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, tot een ontelbaar gezelschap van engelen en tot de geesten der volmaakte rechtvaardigen. Deze allen zijn in de hemel of zij zijn van hemelse afkomst, Hebr. 12. Zonder twijfel zullen allen die Christus en Zijn kinderen haten, alle leugenachtige gemeenteleden, alle bedrieglijke kerkgangers en dubbelhartige belijders één gezelschap worden met de satan en zijn onderdanen. Een geestelijke hoer heeft alleen maar gemeenschap met de doden en "al haar genoden zijn in de diepten der hel", Spr. 9:18.
- (13) In de dertiende plaats zullen sommigen zich stoten aan de grondlegging van Sion en zich eraan ergeren, terwijl anderen hun mond in het stof steken en hoop op deze grondlegging vestigen. Allen die zich aan Christus ergeren, zullen altijd Zijn geestelijke volgelingen haten en vervolgen. Allen die tot het zaad van de slang behoren, kunnen we daaraan herkennen. Voor ons is het een zeker bewijs dat we gehaat, beschimpt en vervolgd zullen worden door zulke mensen om Christus" wil. "En dat gij in geen ding verschrikt wordt van degenen die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God", Fil. 1:28.

Lezer, zo heb ik u de kinderen des lichts getekend en de eeuwige Zon, Die over hen schijnt. Ook heb ik u getoond dat de zon ondergaat over de ongelovigen en dat het helder dag zal zijn bij de uitverkorenen als de aarde verduisterd wordt. Tenslotte heb ik u gesproken over de Fontein des lichts en de bron van de duisternis, en meegedeeld waartoe deze zullen leiden.

Einde